

SPONTAN OG ÆRLIG RESPONS

i møte med 52 bibeltekster

Inger Marie Aase

FORORD

ÅPEN FOR DET UVENTEDE MØTE

Det er mandag 6 april 2020. Ikke en vanlig mandag. Ikke en vanlig vår. De siste ukene har vært annerledes. Korona-pandemien har satt sitt preg på hele verden – også min lille verden.

Jeg ligger i sacco-sekken på trappa på Prestegården i Vigmostad og nyter at våren tross alt er på gang, og jeg kan som før nyte utsikten og lunsjen.

Min venn Rolf er så vidt innom, og setter seg på god avstand. Som prest skal han planlegge en helt annerledes påskefeiring. Overraskende spør han meg om vi skal lage et lite innslag fra kapellet på Prestegården som kan legges ut på nett. Han har funnet tre tekster som kan bli lest, og min venninne Else kan synge. Ganske korte innslag. Han lurert på om jeg vil lese en av tekstene. Jeg kjenner at jeg er positiv til opplegget, og blir overrumplet av en innskyttelse som kommer dalende ned i meg. Spontant svarer jeg: Nei, jeg har lyst til å lage en kort respons på hver tekst! Han får ikke helt med seg hva jeg sier, og jeg gjentar mitt avslag og nye ide. Han er åpen og positiv. Han er vant til min ærlighet, og at jeg ikke lar meg styre så lett.

Dagen etter er de tre korte tekstene mine klare. Jeg forundres over hvor lett ordene kommer. Det er som om de hopper over refleksjon og ettertanke.

Kropp, følelser og tanker er smeltet sammen og ordene mine kommer umiddelbare og spontane fra denne helhet. Dette overrasker meg, ikke minst fordi jeg ofte synes det er kjedelig å lese i bibelen. Jeg liker bedre å bare være uten ord i det store kjærlige Nærvær.

Denne gangen kjenner jeg energi, glede og kreativitet i møte med tekstene. Mine tidligere erfaringer sier meg at nå er Gud på ferde.

Min venninne Siri kommer på besøk en stund etter, og oppmuntrer meg til å skrive mer. Jeg avviser dette helt, fordi jeg ikke kjenner noe behov for å skrive.

Dagene er lange. Jeg ligger i sengen på grunn av sykdom. All aktivitet er lagt ned på Prestegården retreatsted.

Siris ord dukker etter hvert opp, og jeg sier til Gud: Hvis du vil jeg skal skrive mer, så gi meg en tekst!

I samme sekund daler teksten om Jesus og barna ned til meg. Og flere tekster skulle komme.

Jeg vil nå invitere deg, min leser, til å slå følge med meg inn i mine umiddelbare møter med 52 bibeltekster.

INNHold

Jeg lengter	6
Mitt rop	9
Både – og	11
Inderlig medfølelse	13
Du og jeg	15
Du inviterer	16
Hvile i sjelen	19
Å bli tatt imot	21
Å se og bli sett	23
Dialog	25
Å forlate alt	27
Hva leter dere etter?	29
Forbryter	31
Endelig hjemme!	33
Du tjener	34
Usynlig medvandrer	37
Maria, Maria!	39
Det finnes så mye sult	41
Velkommen!	43
Omsorg	45
Å la seg betjene	47
Hvem skal jeg beundre?	47
Å gi seg selv	49
Å skjelne	51
Vi er sårbare	52
Sårbarhet og styrke	55
Å være menneske	57
Store – er også små	59
Oss frimodige	59

Du utfordrer	60
Hvem er du?	63
Hykleri	65
Å velge	67
Ubekymret – bekymret	69
Fristelser	71
Viktigst	73
Hengiven	75
Hva er min oppgave?	77
Fordømmelse	79
Svake punkt	81
Rettferdig harme	83
Rangeringssyndene	85
Min neste	87
Født av Ånden	89
Utfordreren	91
Du gir håp	92
Gudsbilde	95
Som deg	97
Det første vitne	99
Du som overrasker	101
Den usynlige blir synlig	103
Også jeg	105
Simeon – seeren	107
Vi syke	109
For alltid	111
Vi hører sammen	112
Gud – og Gud i oss	115
Bekreftelse	117
Usynlig og sanselig	119
Det vakreste	121
Transformasjon	123
Avslutning:	
Ulike og nye landskap	124

JEG LENGTER

Den blinde Bartimeus

Markus 10.46–52

⁴⁶ De kom til Jeriko, og da Jesus dro ut av byen sammen med disiplene og en stor folkemengde, satt en blind mann ved veien og tigget. Han het Bartimeus, sønn av Timeus. ⁴⁷ Da han hørte at det var Jesus fra Nasaret som kom, satte han i å rope: «Jesus, du Davids sønn, ha barmhjertighet med meg!» ⁴⁸ Mange snakket strengt til ham og ba ham tie, men han ropte bare enda høyere: «Du Davids sønn, ha barmhjertighet med meg!» ⁴⁹ Da stanset Jesus og sa: «Be ham komme hit!» De ropte på den blinde og sa til ham: «Vær ved godt mot! Reis deg! Han kaller på deg.» ⁵⁰ Mannen kastet kappen av seg, sprang opp og kom til Jesus. ⁵¹ «Hva vil du jeg skal gjøre for deg?» spurte Jesus. Den blinde svarte: «Rabbuni, la meg få synet igjen!» ⁵² Da sa Jesus til ham: «Gå du! Din tro har frelst deg.» Straks kunne han se, og han fulgte Jesus på veien.

MITT ROP

Ha barmhjertighet med meg!
Se meg!
Se min smerte!

Midt i mengden
Midt i kaoset
Jeg er så liten

Jeg roper på Deg
Jeg skjuler meg ikke
Jeg tar sjansen
På å bli sett
På å bli møtt

Du ber meg tre fram
Jeg kaster fra meg
forventningene
rollene
Står avkledd

Du vil vite hva jeg ønsker meg
hva jeg lengter etter
dypest

Svaret mitt forandrer seg
dag for dag
år for år

etter som jeg ser mer av Deg

Den lamme mannen

Lukas 5.17–26

¹⁷ En dag holdt Jesus på med å undervise. Det satt fariseere og lovlærere der som var kommet fra alle landsbyene i Galilea og Judea, og fra Jerusalem. Jesus hadde Herrens kraft så han kunne helbrede. ¹⁸ Da kom det noen menn som bar en lam mann på en bære. De forsøkte å bære ham inn og legge ham ned foran Jesus. ¹⁹ Men fordi det var uråd å få ham inn på grunn av trengselen, gikk de opp på taket, fjernet noen takstein og firte ham ned på båren, midt foran Jesus. ²⁰ Da Jesus så deres tro, sa han: «Venn, syndene dine er deg tilgitt.» ²¹ Men de skriftlærde og fariseerne tenkte straks: «Hva er dette for en, som spotter Gud? Hvem andre kan tilgi synder enn Gud alene?» ²² Jesus visste hva de tenkte, og sa til dem: «Hva er det for tanker dere går med i hjertet? ²³ Hva er lettest å si: 'Syndene dine er deg tilgitt' eller: 'Stå opp og gå'? ²⁴ Men for at dere skal vite at Menneskesønnen har makt på jorden til å tilgi synder» – og nå vendte han seg til den lamme – «så sier jeg deg: Stå opp, ta båren din og gå hjem!» ²⁵ Og straks reiste mannen seg foran øynene på dem, tok båren han hadde ligget på, og gikk hjem mens han lovpriste Gud. ²⁶ Alle ble helt ute av seg av undring og priste Gud. De ble grepet av frykt og sa: «I dag har vi sett det utrolige!»

BÅDE – OG

Jeg ligger også
Andre har båret meg fram til Deg
Jeg har selv tryglet
om helbredelse

Etter hvert ser jeg
det utrolige
i mitt lille liv

Jeg trygler ikke så mye lenger
Jeg tror ikke på en cola-automat-
Gud
Jeg tror på en som er
i meg
med meg
her jeg ligger

Og...
Du må gjerne overraske
med helbredelse

Hvis det er det Du vil

Jesus oppvekker enkens sønn i Nain

Lukas 7.11–17

¹¹ Kort tid etter ga Jesus seg på vei til en by som heter Nain. Disiplene og en stor folkemengde dro sammen med ham. ¹² Da han nærmet seg byporten, ble en død båret ut til graven. Han var sin mors eneste sønn, og hun var enke. Sammen med henne kom et stort følge fra byen. ¹³ Da Herren fikk se enken, fikk han inderlig medfølelse med henne og sa: «Gråt ikke!» ¹⁴ Så gikk han bort og la hånden på båren. De som bar den, stanset, og han sa: «Du unge mann, jeg sier deg: Stå opp!» ¹⁵ Da satte den døde seg opp og begynte å tale, og Jesus ga ham til moren. ¹⁶ Alle ble grepet av ærefrykt, og de lovpriste Gud. «En stor profet er oppreist blant oss», sa de, «Gud har gjestet sitt folk.» ¹⁷ Dette ordet om ham spredte seg i hele Judea og området omkring.

INDERLIG MEDFØLELSE

Du så den bøyde ryggen
Hørte gråten
Et følge i sorg

Du så mer enn de andre
Den døde, kalde kroppen
Et revnet morshjerte
Du ble berørt på dypet
Inderlig medfølelse

Du så vår lille sønn
Kald i sengen
En far som bar den døde kroppen
En mor som ulte i smerte
Du ble berørt

Min inderligste bønn:
La meg bli mer som deg!

Bønn

Matteus 6.7–13

⁵ Når dere ber, skal dere ikke gjøre som hyklerne. De liker å stå i synagogene og på gatehjørnene og be for å vise seg for folk. Sannelig, jeg sier dere: De har alt fått sin lønn.

⁶ Men når du ber, skal du gå inn i rommet ditt og lukke døren og be til din Far som er i det skjulte. Og din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg.

Herrens bønn

⁷ Når dere ber, skal dere ikke ramse opp ord slik hedningene gjør; de tror de blir bønnhørt ved å bruke mange ord. ⁸ Vær ikke lik dem! For dere har en Far som vet hva dere trenger, før dere ber ham om det. ⁹ Slik skal dere da be:

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges.

¹⁰ La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.

¹¹ Gi oss i dag vårt daglige brød,

¹² og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.

¹³ Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
*For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.

DU OG JEG

Jeg ber til Deg
som jeg ikke ser
Du som er i det skjulte

Jeg ber oftest uten ord
Å være sammen med Deg
er det største

Når jeg bruker ord
liker jeg best:
Komme ditt rike!
Skje din vilje!

Rommer det meste
for meg

DU INVITERER

Sønnen gir hvile

Matteus 11.25–30

²⁵ På den tiden tok Jesus til orde og sa: «Jeg priser deg, Far, himmelens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige, men åpenbart det for umyndige små. ²⁶ Ja, Far, for dette var din gode vilje. ²⁷ Alt har min Far overgitt til meg. Ingen kjenner Sønnen, unntatt Faderen, og ingen kjenner Faderen, unntatt Sønnen og den som Sønnen vil åpenbare det for.

²⁸ Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile. ²⁹ Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er mild og ydmyk av hjertet, så skal dere finne hvile for deres sjel. ³⁰ For mitt åk er godt og min byrde lett.»

HVILE I SJELEN

Takk og lov!
Det kreves ingen intellektuell kapasitet
ingen høye stillinger
eller stor visdom

Kanskje bare behov?
Vi som strever og bærer tunge byrder
Behov for å bli tatt imot
Behov for hvile i vår sjel

Du tar imot oss
i ydmykhet
og mildhet

Hos Deg kan jeg finne hvile

Jesus og barna

Markus 10.13–16

¹³ De bar små barn til ham for at han skulle røre ved dem, men disiplene viste dem bort. ¹⁴ Da Jesus så det, ble han sint og sa til dem: «La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem. ¹⁵ Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det.» ¹⁶ Og han tok dem inn til seg, la hendene på dem og velsignet dem.

Å BLI TATT IMOT

Jeg bærer meg fram
Jeg bærer det lille barnet i meg
fram til Deg

Barnet som trodde det måtte være så sterk
Barnet som skjulte den lille
Den sårbare og ensomme
Du ser henne
Du tar henne inntil deg
Jeg tar henne inntil meg

Jeg bærer meg fram
Jeg bærer den syke voksne kroppen
Jeg bærer min hjelpeløshet
Jeg bærer min egenrådighet og grådighet
Jeg bærer mine tvilende tanker

Jeg ber Deg røre ved meg
Du tar meg inntil deg

Du velsigner

Sakkeus

Lukas 19. 1–10

Han kom inn i Jeriko og dro gjennom byen. ² Der var det en mann som het Sakkeus. Han var overtoller og svært rik. ³ Han ville gjerne se hvem Jesus var, men han kunne ikke komme til for folkemengden, for han var liten av vekst. ⁴ Da løp han i forveien og klatret opp i et morbærtre for å få se ham på et sted hvor han måtte komme forbi. ⁵ Og da Jesus kom dit, så han opp og sa til ham: «Sakkeus, skynd deg og kom ned! For i dag må jeg ta inn hos deg.» ⁶ Han skyndte seg da ned og tok imot ham med glede. ⁷ Men alle som så det, murret og sa: «Han har tatt inn hos en syndig mann.» ⁸ Men Sakkeus sto fram og sa til Herren: «Herre, halvparten av alt jeg eier, gir jeg til de fattige, og har jeg presset penger av noen, skal de få firedobbelt igjen.» ⁹ Da sa Jesus til ham: «I dag er frelse kommet til dette huset, for også han er en Abrahams sønn. ¹⁰ For Menneskesønnen er kommet for å lete etter de bortkomne og berge dem.»

Å SE OG BLI SETT

Rikdom og makt har jeg
Jeg speider etter mer
Hva er det jeg søker?
Hva er min sult – min tørst?
Hva kan være mat for min sjel?

Du ser min sult og tørst
Du ser lenger enn til penger og makt
Du ser jeg er bortkommen

Du inviterer deg inn til meg
Jeg lar meg bli sett
på godt og vondt

Jeg blir ny

Jesus og den samaritanske kvinnen

Johannes 4. 6–26

Jesus var sliten etter vandringen, og han satte seg ned ved kilden. Det var omkring den sjettede time.

⁷ Da kommer en samaritansk kvinne for å hente vann. Jesus sier til henne: «La meg få drikke.» ⁸ Disiplene hans var nå gått inn i byen for å kjøpe mat. ⁹ Hun sier: «Hvordan kan du som er jøde, be meg, en samaritansk kvinne, om å få drikke?» For jødene omgås ikke samaritanene. ¹⁰ Jesus svarte: «Om du hadde kjent Guds gave og visst hvem det er som ber deg om drikke, da hadde du bedt ham, og han hadde gitt deg levende vann.» ¹¹ «Herre», sa kvinnen, «du har ikke noe å dra opp vann med, og brønnen er dyp. Hvor får du da det levende vannet fra? ¹² Du er vel ikke større enn vår stamfar Jakob? Han ga oss brønnen, og både han selv, sønnene hans og buskapen drakk av den.» ¹³ Jesus svarte: «Den som drikker av dette vannet, blir tørst igjen. ¹⁴ Men den som drikker av det vannet jeg vil gi, skal aldri mer tørste. For det vannet jeg vil gi, blir i ham en kilde med vann som veller fram og gir evig liv.» ¹⁵ Kvinnen sier til ham: «Herre, gi meg dette vannet så jeg ikke blir tørst igjen og slipper å gå hit og hente opp vann.»

¹⁶ Da sa Jesus til henne: «Gå og hent mannen din og kom så hit.» ¹⁷ «Jeg har ingen mann», svarte kvinnen. «Du har rett når du sier at du ikke har noen mann», sa Jesus. ¹⁸ «For du har hatt fem menn, og han du nå har, er ikke din mann. Det du sier, er sant.» ¹⁹ «Herre, jeg ser at du er en profet», sa kvinnen. ²⁰ «Våre fedre tilba Gud på dette fjellet, men dere sier at Jerusalem er stedet der en skal tilbe.» ²¹ Jesus sier til henne: «Tro meg, kvinne, den time kommer da det verken er på dette fjellet eller i Jerusalem dere skal tilbe Far. ²² Dere tilber det dere ikke kjenner, men vi tilber det vi kjenner, for frelsen kommer fra jødene. ²³ Men den time kommer, ja, den er nå, da de sanne tilbedere skal tilbe Far i ånd og sannhet. For slike tilbedere vil Far ha. ²⁴ Gud er ånd, og den som tilber ham, må tilbe i ånd og sannhet.» ²⁵ «Jeg vet at Messias kommer», sier kvinnen – Messias er det samme som Kristus – «og når han kommer, skal han fortelle oss alt.» ²⁶ Jesus sier til henne: «Det er jeg, jeg som snakker med deg.»

DIALOG

Du ser henne
Trøtt etter vandring i varmen
Alene
Utstøtt
Med fem menn

Du ser henne
Nysgjerrig
Utfordrende
Søkende
Lengtende

Du møter
i likeverd
Ekte dialog
Uten fordømmelse
Du anerkjenner
ærligheten

Du inviterer inn
i det levende vann
Åndens virke

Et forvandlende
møte

Peters fiskefangst

Lukas 5.1–11

En gang sto Jesus ved Gennesaretsjøen, og folk trengte seg inn på ham for å høre Guds ord. ² Da fikk han se to båter som lå ved stranden. Fiskerne var gått ut av dem og holdt på å skylle garn. ³ Jesus steg opp i en av båtene, den som tilhørte Simon, og ba ham legge litt ut fra land. Så satte han seg og underviste folkemengden fra båten.

⁴ Da han var ferdig med å tale, sa han til Simon: «Legg ut på dypet og sett garn til fangst.» ⁵ «Mester», svarte Simon, «vi har strevd hele natten og ikke fått noe. Men på ditt ord vil jeg sette garn.» ⁶ Så gjorde de det, og fikk så mye fisk at garnet holdt på å revne. ⁷ De ga tegn til arbeidslaget i den andre båten at de skulle komme og ta i med dem. Og da de kom, fylte de begge båtene, så de var nær ved å synke. ⁸ Da Simon Peter så det, kastet han seg ned for Jesu føtter og sa: «Gå fra meg, Herre, for jeg er en syndig mann.» ⁹ For han og alle som var med ham, ble grepet av forferdelse over den fangsten de hadde fått. ¹⁰ På samme måte var det med Sebedeus-sønnene Jakob og Johannes, som fisket sammen med Simon. Men Jesus sa til Simon: «Vær ikke redd! Fra nå av skal du fange mennesker.» ¹¹ Så rodde de båtene i land, forlot alt og fulgte ham.

Å FORLATE ALT

Hva skal til?
Å ro båtene i land
Forlate alt
Følge deg

De skyllet garnene
De lyttet
De hadde fått enorme mengder fisk
Mot alle odds

De gjorde noen erfaringer
Det var nok

Det er også nok for meg
Nå følger jeg Deg

I mine sko

De første disiplene

Johannes 1.35–39

³⁵ Dagen etter sto Johannes der igjen sammen med to av disiplene sine. ³⁶ Da Jesus kom gående, så Johannes på ham og sa: «Se, Guds lam!» ³⁷ De to disiplene hørte hva han sa og fulgte etter Jesus. ³⁸ Jesus snudde seg og så at de fulgte ham, og han sa: «Hva leter dere etter?» De svarte: «Rabbi, hvor bor du?» Rabbi betyr lærer. ³⁹ «Kom og se!» sa Jesus. De gikk da med ham og så hvor han bodde, og de ble hos ham den dagen. Det var omkring den tiende time.

HVA LETER DERE ETTER?

Hva er vitsen
med dette livet?

Mye verdiløst
kan kastes i søpla

Noe gir glede og lyst
Av og til kortvarig

Det meningsfylte
blir igjen

Det som står fast
i stormene

Det som gir liv på dypet

Å, bli hos meg!

Forbryteren

Lukas 23.32–43

³² Også to andre forbrytere ble ført bort for å bli henrettet sammen med ham. ³³ Og da de kom til det stedet som heter Hodeskallen, korsfestet de både ham og forbryterne der, den ene på høyre side av ham og den andre på venstre. ³⁴ *Men Jesus sa: «Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør.» • *Så kastet de lodd om klærne hans og delte dem mellom seg.* ³⁵ Folket sto og så på, men rådsherrene hånte ham. «Andre har han frelst», sa de, «la ham nå frelse seg selv dersom han er Guds Messias, den utvalgte!» ³⁶ Også soldatene hånte ham. De kom og rakte vineddik opp til ham ³⁷ og sa: «Er du jødernes konge, så frels deg selv!» ³⁸ For det var satt en innskrift over ham: «Dette er jødernes konge.»

³⁹ En av forbryterne som hang der, spottet ham også og sa: «Er ikke du Messias? Frels da deg selv og oss!» ⁴⁰ Men den andre irettesatte ham og sa: «Frykter du ikke Gud, enda du har samme dom over deg?» ⁴¹ For oss er dommen rettferdig, vi får bare igjen for det vi har gjort. Men han har ikke gjort noe galt.» ⁴² Så sa han: «Jesus, husk på meg når du kommer i ditt rike!» ⁴³ Jesus svarte: «Sannelig, jeg sier deg: I dag skal du være med meg i paradiset.»

FORBRYTER

Husk på meg, når Du kommer i ditt rike!
Det var nok

Husk det!

Sønnen som kom hjem

Lukas 15.11–32

¹¹ Jesus sa: «En mann hadde to sønner. ¹² Den yngste sa til faren: 'Far, gi meg den delen av formuen som faller på meg.' Han skiftet da sin eiendom mellom dem. ¹³ Ikke mange dager etter solgte den yngste sønnen alt sitt og dro til et land langt borte. Der sløste han bort formuen sin i et vilt liv. ¹⁴ Men da han hadde satt alt over styr, kom det en svær hungersnød over landet, og han begynte å lide nød. ¹⁵ Da gikk han og søkte tilhold hos en av innbyggerne der i landet, og mannen sendte ham ut på markene sine for å passe grisene. ¹⁶ Han ønsket bare å få mette seg med de belgfruktene som grisene åt, og ingen ga ham noe.

¹⁷ Da kom han til seg selv og sa: 'Hvor mange leiekarere hjemme hos min far har ikke mat i overflod, mens jeg går her og sulter i hjel! ¹⁸ Jeg vil bryte opp og gå til min far og si: Far, jeg har syndet mot Himmelen og mot deg. ¹⁹ Jeg fortjener ikke lenger å være sønnen din. Men la meg få være som en av leiekarene dine.' ²⁰ Dermed brøt han opp og dro hjem til faren.

Da han ennå var langt borte, fikk faren se ham, og han fikk inderlig medfølelse med ham. Han løp sønnen i møte, kastet seg om halsen på ham og kysset ham. ²¹ Sønnen sa: 'Far, jeg har syndet mot Himmelen og mot deg. Jeg fortjener ikke lenger å være sønnen din.' ²² Men faren sa til tjenerne sine: 'Skynd dere! Finn fram de fineste klærne og ta dem på ham, gi ham ring på fingeren og sko på føttene. ²³ Og hent gjøkalven og slakt den, så vil vi spise og holde fest. ²⁴ For denne sønnen min var død og er blitt levende, han var kommet bort og er funnet igjen.' Og så begynte festen og gleden.

²⁵ Imens var den eldste sønnen ute på markene. Da han gikk hjemover og nærmet seg gården, hørte han spill og dans. ²⁶ Han ropte på en av karene og spurte hva som var på ferde. ²⁷ 'Din bror er kommet hjem', svarte han, 'og din far har slaktet gjøkalven fordi han har fått ham tilbake i god behold.' ²⁸ Da ble han sint og ville ikke gå inn. Faren kom ut og prøvde å overtale ham. ²⁹ Men han svarte faren: 'Her har jeg tjent deg i alle år, og aldri har jeg gjort imot ditt bud; men meg har du ikke engang gitt et kje så jeg kunne holde fest med vennene mine. ³⁰ Men straks denne sønnen din kommer hjem, han som har sløst bort pengene dine sammen med horer, da slakter du gjøkalven for ham!' ³¹ Faren sa til ham: 'Barnet mitt! Du er alltid hos meg, og alt mitt er ditt. ³² Men nå må vi holde fest og være glade. For denne broren din var død og er blitt levende, han var kommet bort og er funnet igjen.'»

ENDELIG HJEMME

Alt mitt er ditt!
Grenseløs gavmild

Tross avvisning og feiltrinn
Grenseløs kjærlighet

Du løper imot meg
Med åpne armer

Jeg løper imot Deg

Tar imot Dine kyss
Kjenner armene rundt meg

Dansen fyller meg
Fest i kropp, sjel og ånd!

DU TJENER

¹³ Samme dag var to disipler på vei til en landsby som heter Emmaus, seksti stadier fra Jerusalem, ¹⁴ og de snakket om alt det som var skjedd. ¹⁵ Mens de nå snakket sammen og drøftet dette, kom Jesus selv og slo følge med dem. ¹⁶ Men øynene deres ble hindret i å se, så de ikke kjente ham igjen. ¹⁷ Han sa da til dem: «Hva er det dere går og snakker så ivrig om?» De stanset og så bedrøvet opp, ¹⁸ og den ene, han som het Kleopas, svarte: «Du må være den eneste tilreisende i Jerusalem som ikke vet hva som er hendt der i disse dager.» ¹⁹ «Hva da?» spurte han. «Det med Jesus fra Nasaret», svarte de. «Han var en profet, mektig i ord og gjerning for Gud og hele folket. ²⁰ Men våre overprester og rådsherrer utleverte ham og fikk ham dømt til døden og korsfestet ham. ²¹ Og vi som hadde håpet at det var han som skulle befri Israel! Dessuten: I dag er det alt tredje dagen siden dette hendte. ²² Og nå har også noen kvinner blant oss gjort oss forvirret. De gikk ut til graven tidlig i dag morges, ²³ men de fant ikke kroppen hans. De kom tilbake og fortalte at de hadde sett et syn av engler som sa at han lever. ²⁴ Noen av våre gikk da til graven, og de fant det slik som kvinnene hadde sagt, men ham selv så de ikke.»

²⁵ Da sa han til dem: «Så uforstandige dere er, og så trege til å tro alt det profetene har sagt! ²⁶ Måtte ikke Messias lide dette og så gå inn til sin herlighet?» ²⁷ Og han begynte å utlegge for dem det som står om ham i alle skriftene, helt fra Moses av og hos alle profetene.

²⁸ De nærmet seg nå den landsbyen de skulle til, og han lot som han ville dra videre. ²⁹ Men de ba ham inntrengende: «Bli hos oss! Det lir mot kveld, og dagen heller.» Da gikk han med inn og ble hos dem. ³⁰ Og mens han satt til bords med dem, tok han brødet, ba takkebønnen, brøt det og ga dem. ³¹ Da ble øynene deres åpnet, så de kjente ham igjen. Men han ble usynlig for dem. ³² De sa til hverandre: «Brant ikke hjertet i oss da han talte til oss på veien og åpnet skriftene for oss?» ³³ Og de brøt opp med en gang og vendte tilbake til Jerusalem. Der fant de alle de elleve og vennene deres samlet, ³⁴ og disse sa: «Herren er virkelig stått opp og har vist seg for Simon.» ³⁵ Så fortalte de to om det som hadde hendt på veien, og hvordan de hadde kjent ham igjen da han brøt brødet.

USYNLIG MEDVANDRER

Tenk at Du gikk ved min side
Hele tiden
Uten at jeg så Deg
Uten at jeg hørte Deg
Uten å fornemme det aller minste
snev av Ånd

Jeg inviterte Deg inn
Det tok mange år
før Du åpnet øynene mine

Jeg så plutselig at
Du er her
i min kropp
i min lengsel
i min ånd

Jeg ser Deg nå
i alt det vakre
i alt levende

Jeg ser Deg
midt i lidelsen
i svakheten

Usynlig og synlig
På samme tid

Tilstede

Budskapet til Maria

Lukas 1.26–38

²⁶ Men da Elisabet var i sjetten måned, ble engelen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilea som het Nasaret, ²⁷ til en jomfru som var lovet bort til Josef, en mann av Davids ætt. Jomfruens navn var Maria. ²⁸ Engelen kom inn til henne og sa: «Vær hilset, du som har fått nåde! Herren er med deg!» ²⁹ Hun ble forskrekket over engelens ord og undret seg over hva denne hilsenen skulle bety. ³⁰ Men engelen sa til henne:

«Frykt ikke, Maria! For du har funnet nåde hos Gud.

³¹ Hør! Du skal bli med barn og føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus.

³² Han skal være stor og kalles Den høyestes Sønn, og Herren Gud skal gi ham hans far Davids trone.

³³ Han skal være konge over Jakobs hus til evig tid; det skal ikke være ende på hans kongedømme.»

³⁴ Maria sa til engelen: «Hvordan skal dette kunne skje når jeg ikke har vært sammen med noen mann?» ³⁵ Engelen svarte:

«Den hellige ånd skal komme over deg, og Den høyestes kraft skal overskygge deg. Derfor skal barnet som blir født, være hellig og kalles Guds Sønn.

³⁶ Og hør: Din slektning Elisabet venter en sønn, hun også, på sine gamle dager. Hun som de sa ikke kunne få barn, er allerede i sjetten måned. ³⁷ For ingen ting er umulig for Gud.» ³⁸ Da sa Maria: «Se, jeg er Herrens tjenestekvinne. La det skje med meg som du har sagt.» Så forlot engelen henne.

MARIA, MARIA!

Hvem er du?
Hva er du laget av?
Bare en tenårings

Du snakker med engelen
som en kjent budbringer
som du kan være ærlig overfor
Spør hvordan dette er mulig

Uten betenkningstid takker du ja
til et slikt oppdrag
La det skje med meg som du har sagt!

Hva skal du si til Josef?
Hva vil han tro?
Hva med omgivelsene?
En stor skam

Din tillit overgår alt
Det umulige skal skje
Det uforutsigbare skal skje
Du overgir deg helt

En liten tenårings-tjenerinne
Tenårings-idol
For meg på 60

Jesus metter fem tusen

Markus 6.30–44

³⁰ Apostlene samlet seg igjen hos Jesus og fortalte ham om alt de hadde gjort, og alt de hadde lært folket. ³¹ Og han sa til dem: «Kom med meg til et øde sted hvor vi kan være alene, og hvil dere litt!» For det var så mange som kom og gikk at de ikke fikk tid til å spise engang.

³² Så dro de ut med båten til et øde sted for å være alene. ³³ Men mange så at de dro bort, og kjente dem igjen, og fra alle byene strømmet folk sammen til fots og nådde fram før dem. ³⁴ Da Jesus gikk i land, fikk han se en mengde mennesker. Han fikk inderlig medfølelse med dem, for de var *som sauer uten gjeter*. Og han ga seg til å undervise dem om mange ting.

³⁵ Det var nå blitt sent på dagen, og disiplene kom til ham og sa: «Stedet er øde, og det er alt blitt sent. ³⁶ Send dem fra deg, så de kan dra til gårdene og landsbyene her omkring og kjøpe mat.» ³⁷ Men Jesus svarte: «Dere skal gi dem mat!» De sa: «Skal vi kanskje gå og kjøpe brød for to hundre denarer, så de kan få spise?» ³⁸ «Hvor mange brød har dere?» spurte han. «Gå og se etter!» Da de hadde gjort det, sa de: «Fem brød og to fisker.» ³⁹ Så sa han at de skulle la alle danne matlag og sette seg i det grønne gresset. ⁴⁰ Og de slo seg ned, rekke ved rekke – noen på hundre og noen på femti. ⁴¹ Så tok han de fem brødene og de to fiskene, løftet blikket mot himmelen og ba takkebønnen, brøt brødene i stykker og ga til disiplene, for at de skulle dele ut til folk. De to fiskene delte han også ut til alle. ⁴² Og alle spiste og ble mette. ⁴³ Etterpå samlet de opp tolv fulle kurver med brødstykker og fisk. ⁴⁴ Det var fem tusen menn som hadde spist.

DET FINNES SÅ MYE SULT

Jesus og disiplene
Sulten på hvile
Inntrykkene og gjøremålene
er for mange
Sulten på vennskap
Bare oss

Folkemengden
Sulten på gode ord
Nye og friske
Trøstende og oppbyggende
Sulten på legedom
På sensasjon
Sulten på det gode fellesskap

Sulten
Sterkere enn behovet for mat
driver oss
ut i ødemarken

Du sender oss ikke fra Deg
Du har inderlig medfølelse
Du metter vår innerste lengsel

Bryllupet i Kana

Johannes 2.1–12

Den tredje dagen var det et bryllup i Kana i Galilea. Jesu mor var der. ² Også Jesus og disiplene hans var innbudt. ³ Da vinen tok slutt, sa Jesu mor til ham: «De har ikke mer vin.» ⁴ «Kvinne, hva vil du meg?» sa Jesus. «Min time er ennå ikke kommet.» ⁵ Men moren hans sa til tjenerne: «Det han sier til dere, skal dere gjøre.»

⁶ Det sto seks vannkar av stein der, slike som brukes i jødenes rensesskikker. Hvert av dem rommet to eller tre anker. ⁷ «Fyll karene med vann», sa Jesus til tjenerne. De fylte dem til randen. ⁸ «Øs nå opp og bær det til kjøkemesteren», sa han. Det gjorde de. ⁹ Kjøkemesteren smakte på vannet. Det var blitt til vin. Han visste ikke hvor den var kommet fra, men tjenerne som hadde øst opp vannet, visste det. Da ropte han på brudgommen ¹⁰ og sa: «Alle andre setter først fram den gode vinen, og når gjestene blir beruset, kommer de med den dårlige. Men du har spart den gode vinen til nå.»

¹¹ Dette var det første tegnet Jesus gjorde, det var i Kana i Galilea. Han åpenbarte sin herlighet, og disiplene hans trodde på ham. ¹² Deretter dro han ned til Kapernaum sammen med moren, brødrene og disiplene sine, og der ble de noen dager.

VELKOMMEN!

Du er litt av en gjest!
Tryller fram vin av vann
Ønsker den gode fest
Ser når det trengs ekstra hjelp
Vil feire og glede Deg med de glade

Kom bli min gjest!
Lær meg å glede meg med de andre
Bort med sammenligningens forbannelse
Bort med smålig misunnelse
Blikket som fryder seg
Kom!

Kom bli min gjest!
Lær meg å se vinen i vannet
i mitt eget lille liv

Jesus viser seg for disiplene ved Tiberiassjøen *Johannes 21.1–14*

Siden åpenbarte Jesus seg enda en gang for disiplene ved Tiberiassjøen. Det gikk slik til: ² Simon Peter, Tomas, som ble kalt Tvillingen, Natanael fra Kana i Galilea, Sebedeus-sønnene og to andre av disiplene hans var sammen der. ³ Simon Peter sier til de andre: «Jeg drar ut og fisker.» «Vi blir også med», sa de. De gikk av sted og steg i båten. Men den natten fikk de ingenting.

⁴ Da morgenen kom, sto Jesus på stranden, men disiplene visste ikke at det var han. ⁵ «Har dere ikke noe å spise, barna mine?» sa Jesus til dem. «Nei», svarte de. ⁶ «Kast garnet ut på høyre side av båten, så skal dere få», sa Jesus. De kastet garnet ut, og nå klarte de ikke å dra det opp, så mye fisk hadde de fått. ⁷ Disippelen som Jesus hadde kjær, sa da til Peter: «Det er Herren.» Da Simon Peter hørte at det var Herren, bandt han kappen om seg – den hadde han tatt av – og kastet seg i sjøen. ⁸ De andre disiplene kom etter i båten og dro garnet med fisken etter seg. De var ikke langt fra land, bare omkring to hundre alen.

⁹ Da de var kommet i land, så de et bål der, og det lå fisk og brød på glørne. ¹⁰ «Kom hit med noen av de fiskene dere nettopp fikk», sa Jesus til dem. ¹¹ Simon Peter gikk da om bord i båten og trakk garnet i land. Det var fullt av stor fisk, ett hundre og femtitte i alt. Men enda det var så mange, revnet ikke garnet. ¹² Jesus sa til dem: «Kom og få mat!» Ingen av disiplene våget å spørre ham: «Hvem er du?» De visste at det var Herren. ¹³ Så gikk Jesus fram, tok brødet og ga dem, det samme gjorde han med fisken.

¹⁴ Dette var tredje gang Jesus åpenbarte seg for disiplene etter at han var stått opp fra de døde.

OMSORG

Barna mine, sier Du
Sørger for at vi får fiskefangst

Bål på stranden en tidlig morgen
Glør å varme seg på

Du gir oss fisk og brød
fra din egen hånd

Nesten ikke ord
Omsorg

Slik sitter vi sammen
Du er igjen vår tjener
og moderlige venn

Jesus vasker disiplenes føtter

Johannes 13.1–17

Det var like før påskehøytiden, og Jesus visste at hans time var kommet da han skulle gå bort fra denne verden og til sin Far. Han hadde elsket sine egne som var i verden, og han elsket dem helt til det siste.

² De holdt måltid. Djevelen hadde alt gitt Judas, sønn av Simon Iskariot, den tanken i hjertet at han skulle forråde ham. ³ Jesus visste at Far hadde gitt alt i hans hånd, og at han var utgått fra Gud og gikk til Gud. ⁴ Da reiser han seg fra måltidet, legger av seg kappen, tar et linklede og binder det om seg. ⁵ Så heller han vann i et fat og begynner å vaske disiplenes føtter og tørke dem med linkledet som han hadde rundt livet. ⁶ Han kommer til Simon Peter. Peter sier: «Herre, vasker du mine føtter?» ⁷ Jesus svarte: «Det jeg gjør, forstår du ikke nå, men du skal forstå det siden.» ⁸ «Aldri i evighet skal du vaske føttene mine», sier Peter. «Hvis jeg ikke vasker deg, har du ingen del i meg», svarte Jesus. ⁹ Da sier Peter: «Herre, ikke bare føttene, men hendene og hodet også!» ¹⁰ Jesus sier til ham: «Den som er badet, er helt ren og trenger bare å vaske føttene. Dere er rene – men ikke alle.» ¹¹ For han visste hvem som skulle forråde ham. Derfor sa han: «Dere er ikke alle rene.»

¹² Da han hadde vasket føttene deres og tatt på seg kappen, tok han plass ved bordet igjen. Så sa han til dem: «Forstår dere hva jeg har gjort for dere?» ¹³ Dere kaller meg mester og herre, og dere gjør det med rette, for jeg er det. ¹⁴ Når jeg som er herren og mesteren, har vasket deres føtter, da skylder også dere å vaske hverandres føtter. ¹⁵ Jeg har gitt dere et forbilde: Slik jeg har gjort mot dere, skal også dere gjøre. ¹⁶ Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Tjeneren er ikke større enn herren sin, og utsendingen er ikke større enn han som har sendt ham. ¹⁷ Nå vet dere dette. Og salige er dere så sant dere også gjør det.

Å LA SEG BETJENE

Du gjør ikke forskjell på Judas og Peter
Du vasker de skitne føttene
En tjeners jobb

Kan jeg la meg bli betjent?
Kan jeg ta imot?
Sånn helt ufortjent

Det er det Du ber meg om

HVEM SKAL JEG BEUNDRE?

Du fører blikket mitt mot
De som tørker dritt og oppkast
De som kjører i søppellukta
De som står i oppvasken
Vasker gulv når gjestene har gått

De som tørker tårer og spytt
Holder en fremmed hånd inn i døden
Vasker den døde kroppen

Uendelige mange usynlige tjenere
Du løfter dem fram

Det siste måltidet

Matt 26.17–30

¹⁷ På den første dagen i de usyrede brøds høytid kom disiplene til Jesus og spurte: «Hvor vil du vi skal gjøre i stand til påskemåltidet for deg?» ¹⁸ Jesus svarte: «Gå inn i byen, til den mannen dere vet, og si til ham: 'Mesteren sier: Min time er nær; hos deg vil jeg holde påskemåltid med disiplene mine.'» ¹⁹ Disiplene gjorde som Jesus hadde pålagt dem, og de gjorde i stand påskemåltidet.

²⁰ Da det ble kveld, tok Jesus plass ved bordet sammen med de tolv. ²¹ Mens de spiste, sa han: «Sannelig, jeg sier dere: En av dere skal forråde meg.» ²² Da ble de dypt bedrøvet, og den ene etter den andre sa til ham: «Det er vel ikke meg, Herre?» ²³ Men han svarte: «Den som har dyppet hånden i fatet sammen med meg, han skal forråde meg. ²⁴ Menneskesønnen går bort, som det står skrevet om ham. Men ve det mennesket som forråder Menneskesønnen! Det hadde vært bedre for det mennesket om det aldri var født.» ²⁵ Judas, han som forrødte ham, spurte da: «Det er vel ikke meg, rabbi?» «Du har sagt det», svarte Jesus.

Å GI SEG SELV

Hvordan kunne Du!
Dele brød og vin med Judas
Vaske hans føtter
Å elske Dine venner til det siste
Hvordan kunne Du!

Hvordan kunne Du midt i angsten og fortvilelsen
Skuffelen over den ene og det Du visste om de andre
Hvordan kunne Du elske!
Gi deg selv til dem

Hvordan kan Du i dag?
Invitere alle inn til Ditt måltid
Til nært fellesskap med Deg
Vi som også svikter
Vi som er redde og sårbare

Du gir Deg selv til oss
Er det mulig?

Jeg kommer!

Den gode gjeteren

Johannes 10.10–16

¹⁰ Tyven kommer bare for å stjele, drepe og ødelegge. Jeg er kommet for at dere skal ha liv og overflod.

¹¹ Jeg er den gode gjeteren. Den gode gjeteren gir livet sitt for sauene. ¹² Men den som er leiekar og ikke gjeter, og som selv ikke eier sauene, han forlater dem og flykter når han ser ulven komme, og ulven kaster seg over dem og sprer flokken. ¹³ For han er bare leiekar og har ingen omsorg for sauene. ¹⁴ Jeg er den gode gjeteren. Jeg kjenner mine, og mine kjenner meg, ¹⁵ slik som Far kjenner meg og jeg kjenner Far. Jeg gir livet mitt for sauene. ¹⁶ Jeg har også andre sauer, som ikke hører til denne flokken. Også dem må jeg lede. De skal høre min stemme, og det skal bli én flokk og én gjeter.

Å SKJELNE

Hvem er min hyrde?
Hvilken stemme skal jeg følge?

Det finnes så mange stemmer
som lokker
som lover mye
som mater mitt ego

Hvordan skjelne
de livgivende
fra de destruktive?

Ofte ser jeg først klart
i tilbakeblikket

VI ER SÅRBARE

I Getsemane

Lukas 22.39–46

³⁹ Så gikk han ut og tok veien mot Oljeberget som han pleide, og disiplene fulgte ham. ⁴⁰ Da han var kommet fram til stedet der, sa han til dem: «Be om at dere ikke må komme i fristelse!» ⁴¹ Han slet seg fra dem så langt som et steinkast, falt på kne og ba: ⁴² «Far, om du vil, så ta dette begeret fra meg! Men la ikke min vilje skje, men din!» ⁴³ *Da viste en engel fra himmelen seg for ham og styrket ham. ⁴⁴ Og han kom i dødsangst og ba enda mer inntrengende, så svetten falt som bloddråper ned på jorden. • ⁴⁵ Da han reiste seg fra bønnen og kom tilbake til disiplene, fant han dem sovende, overveldet av sorg. ⁴⁶ «Hvordan kan dere sove?» spurte han. «Reis dere og be om at dere ikke må komme i fristelse!»

SÅRBARHET OG STYRKE

Redd for smerter
Dødsangst
Svetten falt som bloddråper
La meg få slippe!

Jeg ber også om å få slippe

Du trengte venner
Å ikke være alene
i Din sårbarhet

Jeg trenger også venner

Til slutt overga Du deg
til Guds vilje

Jeg gjør det samme
Mer eller mindre
helhjertet

Jesus blir korsfestet og dør

Markus 15.24–37

²⁴ Så korsfestet de ham og *delte klærne hans mellom seg ved å kaste lodd* om hvilket plagg hver skulle få. ²⁵ Det var ved den tredje time de korsfestet ham. ²⁶ Innskriften med anklagen mot ham lød: «Jødenes konge».

²⁷ Sammen med ham korsfestet de to røvere, en på høyre og en på venstre side av ham. ²⁸ *Og det skriftordet ble oppfylt som sier: *Han ble regnet blant lovbrytere.* • ²⁹ De som gikk forbi, ristet på hodet og spottet ham: «Se nå, du som river ned tempelet og bygger det opp igjen på tre dager! ³⁰ Frels deg selv og stig ned fra korset!» ³¹ På samme måte hånte også overprestene og de skriftlærde ham og sa til hverandre: «Andre har han frelst, men seg selv kan han ikke frelse! ³² La nå Messias, Israels konge, stige ned fra korset, så vi kan se og tro!» Også de som var korsfestet sammen med ham, hånte ham.

³³ Da den sjettede time kom, falt det et mørke over hele landet helt til den niende time. ³⁴ Og ved den niende time ropte Jesus med høy røst:

« *Eloï, Eloï, lemá sabaktáni?*»

Det betyr: « *Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?*»

Å VÆRE MENNESKE

Takk for at Du døde som et sårbart menneske
Med smerter, hån og ensomhet
Takk for at Du ropte ut din fortvilelse
Ingen supermann!

Takk for at jeg får komme med min sårbarhet
Med smerter, hån og ensomhet
Takk for at jeg kan rope ut min fortvilelse
Ikke et supermenneske!

En Gud som vet hvordan jeg er
Elsker sårbare mennesker
høyere enn jeg aner

Jeg trekkes mot Deg

Jesus går på vannet

Matteus 14.22–33

²² Straks etter fikk han disiplene til å gå i båten og dra i forveien over til den andre siden, mens han selv sendte folket av sted. ²³ Da han hadde gjort det, gikk han opp i fjellet for å være for seg selv og be.

Da kvelden kom, var han der alene. ²⁴ Båten var allerede langt fra land, og den kjempet seg fram i bølgene, for det var motvind. ²⁵ Men i den fjerde nattevakt kom han til dem, gående på sjøen. ²⁶ Da disiplene fikk se ham der han gikk på vannet, ble de skrekkslagne. «Det er et gjenferd!» sa de og skrek av angst. ²⁷ Men i det samme talte Jesus til dem: «Vær ved godt mot! Det er jeg, vær ikke redde!»

²⁸ Da sa Peter til ham: «Herre, er det deg, så si at jeg skal komme til deg på vannet.» ²⁹ «Kom!» sa Jesus. Peter steg ut av båten og gikk på vannet bort til Jesus. ³⁰ Men da han så hvor hardt det blåste, ble han redd. Han begynte å synke, og ropte: «Herre, berg meg!» ³¹ Straks rakte Jesus hånden ut og grep fatt i ham og sa: «Du lite troende – hvorfor tvilte du?» ³² Så steg de opp i båten, og vinden stilnet. ³³ Men de som var i båten, tilba ham og sa: «Du er i sannhet Guds Sønn!»

STORE ER OGSÅ SMÅ

Voksne menn
Skrekkslagne
Skriker av angst
Det pyntes ikke på

Hvor mye pynter jeg?
Hva sier jeg om min angst?
Hva gjør meg skrekkslagen?
En godt voksen kvinne

OSS FRIMODIGE

En er mer frimodig enn de andre
Vil også gå på vannet
Men motet svikter
Han synker

Jeg våger meg også ut i bølgene
Motet svikter
Når blikket går mot store bølger
Når dypet truer

Vi roper om hjelp
Redd meg!
Straks rekker du hånden ut
Til oss lite troende

Etter å ha blitt
dradd opp
mange ganger
minker frykten

Du er alltid her

DU UTFORDRER

Jesus svarer døperen Johannes

Matteus 11.2–6

² I fengselet fikk Johannes høre om alt Kristus gjorde. Han sendte bud med disiplene sine og spurte: ³ «Er du den som skal komme, eller skal vi vente en annen?» ⁴ Jesus svarte dem: «Gå og fortell Johannes hva dere hører og ser:

⁵ *Blinde ser, og lamme går,
spedalske renses, og døve hører,
døde står opp, og evangeliet forkynnes for fattige.*

⁶ Og salig er den som ikke faller fra på grunn av meg.»

HVEM ER DU?

Johannes måtte spørre
for å være sikker
Hvem er Du?

Også jeg spør
Hvem er Du
for meg?

Du svarer ikke
som andre

Du viser til hva Du gjør
hva Du skaper
Jeg må selv finne svarene:

Du er livgiveren
Bringer lys og fred
Gir trøst, håp og livsmot
med Ditt kjærlighetsfylte nærvær

Du er utfordreren
Peker på det som ikke
er av Deg
i mitt liv

¹³ Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere! Dere stenger himmelriket for menneskene. Selv går dere ikke inn, og dem som vil gå inn, slipper dere ikke inn.

¹⁴ *Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere! Dere eter enker ut av huset og holder lange bønner for syns skyld. Derfor skal dere få desto hardere dom. •

¹⁵ Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere! Dere drar land og strand rundt for å vinne en eneste proselytt, og når dere lykkes, gjør dere ham til en som fortjener helvete dobbelt så mye som dere selv.

¹⁶ Ve dere, blinde veiledere, som sier: Å sverge ved tempelet betyr ingen ting, men å sverge ved gullet i tempelet, det forplikter. ¹⁷ Blinde dårer! Hva er størst, gullet eller tempelet som gjør gullet hellig? ¹⁸ Og videre sier dere: Å sverge ved alteret betyr ingen ting, men å sverge ved offergaven som ligger på alteret, det forplikter. ¹⁹ Så blinde dere er! Hva er størst: offergaven eller alteret som gjør gaven hellig? ²⁰ Derfor, den som sverger ved alteret, sverger både ved det og ved alt som ligger på det. ²¹ Og den som sverger ved tempelet, sverger både ved det og ved ham som bor i det. ²² Og den som sverger ved himmelen, sverger ved Guds trone og ved ham som sitter på den.

²³ Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere! Dere gir tiende av mynte og anis og karve, men forsømmer det som veier mer i loven: rettferdighet, barmhjertighet og troskap. Det ene burde gjøres og det andre ikke forsømmes.

²⁴ Blinde veiledere, som siler bort myggen, men sluker kamelen!

²⁵ Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere! Dere gjør beger og fat rene utvendig, men innvendig er de fulle av griskhet og grenseløst begjær. ²⁶ Du blinde fariseer! Rens først begeret innvendig, så blir også utsiden ren!

²⁷ Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere! Dere ligner hvitkalkede graver. Utvendig er de vakre å se på, men innvendig er de fulle av dødningebein og all slags urenhet. ²⁸ Slik er det også med dere: Utvendig, i folks øyne, ser dere rettferdige ut, men innvendig er dere fulle av hykleri og urett.

HYKLERI

Her er du på hugget!
Du snakker tydelig og strengt
Å gi seg ut for å være bedre
er forkastelig
ødeleggende for meg
for alle jeg møter

Å pynte på fasaden
Tilsynelatende gode hensikter
Veilede andre
uten ydmykhet

Selvransakelsens time er kommet
Du oppfordrer til sannhet
Om og om igjen

Å være mer avkledd
Så andre kan se hvem jeg er

Du ser jo uansett
Jeg er allerede avslørt

Jesus hos Marta og Maria

Lukas 10.38–42

³⁸ Da de dro videre, kom han til en landsby der en kvinne som het Marta, tok imot ham *i huset sitt. • ³⁹ Hun hadde en søster som het Maria, og Maria satte seg ned ved Herrens føtter og lyttet til hans ord. ⁴⁰ Men Marta var travelt opptatt med alt som skulle stelles i stand. Hun kom bort til dem og sa: «Herre, bryr du deg ikke om at min søster lar meg gjøre alt arbeidet alene? Si til henne at hun skal hjelpe meg.» ⁴¹ Men Herren svarte henne: «Marta, Marta! Du gjør deg strev og uro med mange ting. ⁴² Men ett er nødvendig. Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tas fra henne.»

Å VELGE

Marta, Marta!
Du gjør deg strev og uro
Du gjør det selv!
Skaper strevet og uroen
Det er det Han sier

Dine forestillinger
om hva som er bra
Hva gjesten din forventer
Hva du forventer av deg selv
og din søster

Skaper strev og uro
Ikke den gode del

Maria velger det hun trenger
Så inderlig
Hun kjenner etter
Sitter ned
Lytter
Tar imot

Gjesten får hennes
store gave

Etterpå kan hun tjene
Uten strev og uro

Vær ikke bekymret for morgendagen

Matteus 6.25–31

²⁵ Derfor sier jeg dere: Vær ikke bekymret for livet, hva dere skal spise, eller hva dere skal drikke, heller ikke for kroppen, hva dere skal kle dere med. Er ikke livet mer enn maten og kroppen mer enn klærne? ²⁶ Se på fuglene under himmelen! De sår ikke, de høster ikke og samler ikke i hus, men den Far dere har i himmelen, gir dem føde likevel. Er ikke dere mer verdt enn de? ²⁷ Hvem av dere kan vel med all sin bekymring legge en eneste alen til sin livslengde? ²⁸ Og hvorfor er dere bekymret for klærne? Se på liljene på marken, hvordan de vokser! De strever ikke og spinner ikke, ²⁹ men jeg sier dere: Selv ikke Salomo i all sin prakt var kledd som en av dem. ³⁰ Når Gud kler gresset på marken så fint, det som gror i dag og kastes i ovnen i morgen, hvor mye mer skal han ikke da kle dere – dere lite troende! ³¹ Så gjør dere ikke bekymringer, og si ikke: 'Hva skal vi spise?' eller: 'Hva skal vi drikke?' eller: 'Hva skal vi kle oss med?' ³² Alt dette er hedningene opptatt av. Men den Far dere har i himmelen, vet jo at dere trenger alt dette. ³³ Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg. ³⁴ Så gjør dere ingen bekymringer for morgendagen; morgendagen skal bekymre seg for seg selv. Hver dag har nok med sin egen plage.

UBEKYMRET - BEKYMRET

Enkelt nok
å ikke bekymre meg
for mat og klær
i Norge
i 2020

Et par uker uten inntekt
vipper meg
ut i en utenkelig
uro

Jeg bekymrer meg
for klodens tilstand
for hva som skjer i landet vårt
for min lille flokk
for min egen tilstand
Alt det uforutsigbare

Jeg øver meg på å ta inn
de små gode øyeblikk
fuglesangen i april
bjørkeløvet som spretter
barnelatter og varme blikk
nå

I alt er
Du, Gud

Sammen med Deg
kan jeg holde
øyeblikkene og framtida
i hver sin hånd

Jesus blir fristet

Lukas 4.1–13

Fylt av Den hellige ånd vendte Jesus tilbake fra Jordan. Drevet av Ånden ble han ført omkring i ødemarken ² i førti dager, og han ble fristet av djevelen. Han spiste ingenting i de dagene, og da de var gått, var han sulten. ³ Da sa djevelen til ham: «Er du Guds Sønn, så si til denne steinen at den skal bli til brød.» ⁴ Men Jesus svarte: «Det står skrevet: *Mennesket lever ikke av brød alene.*»

⁵ Så førte djevelen ham høyt opp og viste ham på et øyeblikk alle verdens riker ⁶ og sa til ham: «Jeg vil gi deg all denne makt og herlighet. For makten er gitt i min hånd, og jeg gir den til hvem jeg vil. ⁷ Om du bare faller ned og tilber meg, skal alt være ditt.» ⁸ Men Jesus svarte ham: «Det står skrevet:

*Herren din Gud skal du tilbe,
og ham alene skal du tjene.»*

⁹ Så tok djevelen ham med til Jerusalem, stilte ham ytterst på tempelmuren og sa: «Er du Guds Sønn, så kast deg ned herfra. ¹⁰ For det står skrevet:

*Han skal gi englene sine befaling
om å bevare deg.*

¹¹ Og:

*De skal bære deg på hendene
så du ikke støter foten mot noen stein.»*

¹² Men Jesus svarte ham: «Det er sagt:

Du skal ikke sette Herren din Gud på prøve.»

¹³ Da djevelen var ferdig med å friste ham på alle måter, holdt han seg borte fra ham for en tid.

FRISTELSER

Kanskje ikke så dumt med noen fristelser
Å bli satt på prøve
Å bli ført ut i ødemarken
av Ånden

Når en stemme sier:
Bra med lyst og velvære!
Alle kan jo ikke redde verden!

Når det hviskes at Gud svikter meg
med alle mine plager
Han som kan helbrede

Det kan vel ikke være så nøye med bibellesning
når jeg kan merke Guds nærvær her og nå

Lytter til meg og mitt
Hører ikke de andre
Er innvevd i min tilpasning

Når fristelsene blir tydelige
er det håp

Jeg utfordres til nye valg
Får nye sjanser

Jesus og sabbaten

Markus 2.23–3.6

²³ En gang Jesus gikk langsmed kornåkrene på sabbaten, begynte disiplene å plukke aks der de gikk. ²⁴ Da sa fariseerne til ham: «Se der! Hvorfor gjør de det som ikke er tillatt på sabbaten?» ²⁵ Han svarte: «Har dere aldri lest hva David gjorde den gang han var i nød og både han og mennene hans sultet? ²⁶ Han gikk inn i Guds hus, den gang Abjatar var øversteprest, og spiste skuebrødene, som ingen andre enn prestene har lov til å spise. Han ga også til dem som var med ham.» ²⁷ Og Jesus sa til dem: «Sabbaten ble til for mennesket, ikke mennesket for sabbaten. ²⁸ Derfor er Menneskesønnen herre også over sabbaten.»

Han gikk igjen inn i synagogen. Der var det en mann med en hånd som var visnet. ² Og de holdt øye med Jesus for å se om han ville helbrede mannen på sabbaten, så de kunne reise anklage mot ham. ³ Men han sa til mannen med den visne hånden: «Reis deg og kom fram!» ⁴ Så spurte han dem: «Hva er tillatt på sabbaten? Å gjøre godt eller å gjøre ondt, å berge liv eller å ta liv?» Men de tidde. ⁵ Da så han på dem som sto omkring, harm og bedrøvet over at de hadde så harde hjerter, og sa til mannen: «Rekk fram hånden!» Mannen gjorde det, og hånden ble frisk igjen. ⁶ Men fariseerne gikk ut, og sammen med herodianerne begynte de straks å legge planer mot Jesus for å få tatt livet av ham.

VIKTIGST

Jeg ser når også mitt hjerte
er kaldt og hardt

Reglene forenkler
Falsk trygghet

Du spør meg om hva som er bra
Du spør meg om hva som er viktig
Du spør meg om hva som er viktigst

Jeg søker svar

Der Du bor
I meg

Kvinnen som fikk syndene tilgitt

Lukas 7.36–50

³⁶ En av fariseerne innbød Jesus til å spise hos seg, og han gikk inn i fariseerens hus og tok plass ved bordet. ³⁷ Nå var det en kvinne der i byen som levde et syndefullt liv. Da hun fikk vite at Jesus lå til bords i fariseerens hus, kom hun dit med en alabastkrukke med fin salve. ³⁸ Hun stilte seg bak Jesus, nede ved føttene, og gråt. Så begynte hun å fukte føttene hans med tårene og tørket dem med håret sitt. Hun kysset føttene hans og smurte dem med salven. ³⁹ Da fariseeren som hadde innbudt ham, så det, tenkte han med seg selv: «Var denne mannen en profet, ville han vite hva slags kvinne det er som rører ved ham, at hun fører et syndefullt liv.»

⁴⁰ Da tok Jesus til orde. «Simon», sa han til fariseeren, «jeg har noe å si deg.» «Si det, mester», svarte han. ⁴¹ Jesus sa: «To menn hadde gjeld hos en pengeutlåner. Den ene skyldte fem hundre denarer, den andre femti. ⁴² Men da de ikke hadde noe å betale med, etterga han dem begge gjelden. Hvem av dem vil da holde mest av ham?» ⁴³ Simon svarte: «Den han etterga mest, tenker jeg.» «Du har rett», sa Jesus. ⁴⁴ Så vendte han seg mot kvinnen og sa til Simon: «Ser du denne kvinnen? Jeg kom inn i ditt hus; du ga meg ikke vann til føttene mine, men hun fuktet dem med tårer og tørket dem med håret sitt. ⁴⁵ Du ga meg ikke noe velkomstkys, men helt fra jeg kom, har hun ikke holdt opp med å kysse føttene mine. ⁴⁶ Du salvet ikke hodet mitt med olje, men hun smurte føttene mine med den fineste salve. ⁴⁷ Derfor sier jeg deg: Hennes mange synder er tilgitt, derfor har hun vist stor kjærlighet. Men den som får lite tilgitt, elsker lite.» ⁴⁸ Så sa han til kvinnen: «Syndene dine er tilgitt.» ⁴⁹ Da begynte de andre gjestene å spørre seg selv: «Hvem er han, som til og med tilgir synder?» ⁵⁰ Men Jesus sa til kvinnen: «Din tro har frelst deg. Gå i fred!»

HENGIVEN

Å vaske gjestenes føtter
var vanlig
men ikke med tårer

Å tørke føttene
var vanlig
men ikke med langt hår og kyss

Hun smører Dine føtter
med kostbar salve

En hengiven kjærlighet!

Hun som blir sett ned på
løfter Du opp

Simeon og jeg blir konfrontert
Blikket vendes fra henne
over på oss selv

De to store bud

Matteus 22.34–40

³⁴ Da fariseerne hørte at han hadde stoppet munnen på saddukeerne, kom de sammen. ³⁵ Og en av dem, en lovkyndig, spurte for å sette ham på prøve: ³⁶ «Mester, hvilket bud er det største i loven?» ³⁷ Han svarte: «*Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand.*» ³⁸ Dette er det største og første budet. ³⁹ Men det andre er like stort: *Du skal elske din neste som deg selv.* ⁴⁰ På disse to budene hviler hele loven og profetene.»

HVA ER MIN OPPGAVE?

Å elske, sier du
Ikke mer?
Nei
Alt springer ut fra dette

Elsk deg selv!
Av hele ditt hjerte
Som en omsorgsfull mor
Som vil det beste for barnet sitt

Elsk de andre!
Av hele ditt hjerte
Som en omsorgsfull mor
Som vil det beste for barnet sitt

Elsk din Gud!
Av hele ditt hjerte
La Han være din omsorgsfulle mor
Som vil det beste for barnet sitt

Lær meg å elske!
Av hele mitt hjerte
Av hele min sjel
Av hele min forstand

Kvinnen som ble grepet i ekteskapsbrudd

Johannes 8.2–11

² Tidlig neste morgen kom han til tempelet igjen. Hele folkemengden samlet seg om ham, og han satte seg og begynte å undervise dem. ³ Da kom de skriftlærde og fariseerne med en kvinne som var grepet i ekteskapsbrudd. De førte henne fram ⁴ og sa: «Mester, denne kvinnen er grepet på fersk gjerning i ekteskapsbrudd. ⁵ I loven har Moses påbudt oss å steine slike kvinner. Men hva sier du?» ⁶ Dette sa de for å sette ham på prøve, så de kunne få noe å anklage ham for. Jesus bøyde seg ned og skrev på jorden med fingeren. ⁷ Men da de fortsatte å spørre, rettet han seg opp og sa: «Den av dere som er uten synd, kan kaste den første steinen på henne.» ⁸ Så bøyde han seg ned igjen og skrev på jorden. ⁹ Da de hørte dette, gikk de bort, én etter én, de eldste først. Til slutt var Jesus alene igjen, og kvinnen sto foran ham. ¹⁰ Da rettet han seg opp og spurte: «Kvinne, hvor er de? Har ingen fordømt deg?» ¹¹ Hun svarte: «Nei, Herre, ingen.» Da sa Jesus: «Heller ikke jeg fordømmer deg. Gå bort, og synd ikke mer fra nå av!»•

FORDØMMELSE

Jeg er ikke blant de som fordømmer så mye

Bortsett fra:

Likegyldighet

Dovenskap

Egoisme

Grådighet

Selvgodhet

Uvitenhet

Vold

Løgn

Ufølsomhet

Utroskap

Kunnskapsløshet

Uansvarlighet

Og aller mest de som fordømmer

Du spør

om jeg skal kaste den første stein

Selv bøyer du Deg

Hun, den nedbøyde

Går frikjent

Oppreist

Og utfordret

Jesus og den rike mannen

Markus 10.17–27

¹⁷ Da Jesus skulle dra videre, kom en mann løpende, falt på kne for ham og spurte: «Gode mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?» ¹⁸ Men Jesus sa til ham: «Hvorfor kaller du meg god? Ingen er god uten én – det er Gud! ¹⁹ Du kjenner budene: *Du skal ikke slå i hjel, du skal ikke bryte ekteskapet, du skal ikke stjele, du skal ikke vitne falskt, du skal ikke bedra noen, hedre din far og din mor.*» ²⁰ Han svarte: «Mester, alt dette har jeg holdt fra jeg var ung.» ²¹ Jesus så på ham og fikk ham kjær og sa: «Én ting mangler du: Gå bort og selg alt du eier, og gi det til de fattige. Da skal du få en skatt i himmelen. Kom så og følg meg!» ²² Men han ble nedslått over dette svaret og gikk bedrøvet bort, for han eide mye.

²³ Og Jesus så seg omkring og sa til disiplene: «Hvor vanskelig det blir for dem som eier mye, å komme inn i Guds rike!» ²⁴ Disiplene ble forferdet over ordene hans. Men Jesus tok igjen til orde og sa: «Barn, hvor vanskelig det er *for dem som stoler på rikdom, å komme inn i Guds rike. ²⁵ Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye enn for en rik å komme inn i Guds rike.» ²⁶ Da ble de enda mer forskrekket og sa til hverandre: «Hvem kan da bli frelst?» ²⁷ Jesus så på dem og sa: «For mennesker er det umulig, men ikke for Gud. Alt er mulig for Gud.»

SVAKE PUNKT

Nytter ikke å skjule
Mine svake punkt
Du ser hvor jeg trenger
å utfordres

Penger er et av dem
Mye jeg må ha
Mye jeg har lyst på

Mange jeg ikke
vil dele med

Søker trygghet
Et stødig fundament

Hva med det som ikke kan kjøpes?
Det jeg trenger
enda mer

Kan jeg velge å stole mer på det?
På Deg

Ikke tro at det ikke er så nøye
Alt er jo mulig for Gud

Det gamle og det nye tempelet

Johannes 2.13–17

¹³ Det var nå like før jødernes påskefest, og Jesus dro opp til Jerusalem. ¹⁴ På tempelplassen fant han dem som solgte okser, sauer og duer, og pengevekslerne som satt der. ¹⁵ Da laget han seg en svepe av tau og drev dem alle ut av helligdommen, og sauene og oksene deres med dem. Han strødde pengevekslernes mynter utover og veltet bordene deres, ¹⁶ og til dem som solgte duer, sa han: «Få dette bort! Gjør ikke min Fars hus til en markeds plass!» ¹⁷ Disiplene hans husket at det står skrevet: *Brennende iver for ditt hus skal fortære meg.*

¹⁸ Da tok jødene til orde og spurte ham: «Kan du vise oss et tegn på at du har rett til å gjøre dette?» ¹⁹ Jesus svarte dem: «Riv ned dette tempelet, og jeg skal reise det opp igjen på tre dager.» ²⁰ «I førtiseks år har de bygd på dette tempelet, og du vil reise det opp igjen på tre dager?» sa de. ²¹ Men det tempelet han talte om, var hans egen kropp. ²² Da han var stått opp fra de døde, husket disiplene hans at han hadde sagt dette, og de trodde Skriften og det ordet Jesus hadde sagt.

RETTFERDIG HARME

Du høres ut til å være
fly forbanna!
Et sinne som fyller kropp og sjel
Du lager deg en svepe av tau
Du fordriver en hel markeds plass
Mennesker og dyr
Pengene flyr vegg imellom
Din protest kunne ikke være kraftigere
Slik vil du ikke ha det i Din Fars hus!

Fyll meg med rettferdig harme!
Vekk meg opp!
Når vi ødelegger kloden
Når volden og hatet spres
Når små barn sulter
Og overgrep skjer
Når ditt rike ikke får komme
Når din vilje trækkes på
Også i Vår Fars hus
Også i meg

Tilgi min likegyldighet og sløvhet

Ikke la meg slappe av
i tilgivelsen
som Du alltid gir

Vekk meg opp!

Hvem er den største?

Markus 9.33–35

³³ De kom til Kapernaum, og da de var i hus, spurte han dem: «Hva var det dere snakket om underveis?» ³⁴ Men de tidde, for på veien hadde de snakket med hverandre om hvem som var den største. ³⁵ Da satte han seg ned, kalte de tolv til seg og sa til dem: «Om noen vil være den første, må han være den siste av alle og tjener for alle.» ³⁶ Så tok han et lite barn og stilte det midt iblant dem. Han la armen om barnet og sa til dem: ³⁷ «Den som tar imot et slikt lite barn i mitt navn, tar imot meg. Og den som tar imot meg, tar ikke imot meg, men ham som har sendt meg.»

RANGERINGSYNDENE

Det jeg ikke vil, det gjør jeg
Jeg rangerer

Kropper
Intelligens
Sosial kompetanse
Åndelighet
Kjærlighetsfylte blikk
Estetisk sans
Smil og dobbelthaker
Hår - hender - negler - tær
Klær - velbrukte bibler
Mat -renhold
Ryddig - uryddig
Moden - umoden

Prøver å skjule
Vil ikke innrømme det

Bedre enn andre
og verre
Hovmod og skam
Rangering – rangering!
Ustoppelig

Du sier:
Å tjene er det største
Å se med hjertet
Ekte ydmykhet

Sammen med Deg
er det håp

Også for meg

Den barmhjertige samaritanen

Lukas 10.25–37

²⁵ Da sto en lovkyndig fram og ville sette Jesus på prøve. «Mester», sa han, «hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?» ²⁶ «Hva står skrevet i loven?» sa Jesus. «Hvordan leser du?» ²⁷ Han svarte: «*Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din kraft og av all din forstand, og din neste som deg selv.*» ²⁸ Da sa Jesus: «Du svarte rett. Gjør det, så skal du leve.» ²⁹ Men han ville rettfærdiggjøre seg selv og spurte Jesus: «Hvem er så min neste?» ³⁰ Jesus tok dette opp og sa:

«En mann var på vei fra Jerusalem ned til Jeriko. Da falt han i hendene på røvere. De rev klærne av ham, skamslo ham og lot ham ligge der halvdød. ³¹ Nå traff det seg slik at en prest kom samme vei. Han så ham, men gikk utenom og forbi. ³² Det samme gjorde en levitt. Han kom, så mannen og gikk rett forbi. ³³ Men en samaritan som var på reise, kom også dit hvor han lå, og da han fikk se ham, fikk han inderlig medfølelse med ham. ³⁴ Han gikk bort til ham, helte olje og vin på sårene hans og forbandt dem. Så løftet han mannen opp på eselet sitt og tok ham med til et herberge og pleiet ham. ³⁵ Neste morgen tok han fram to denarer, ga dem til verten og sa: 'Sørg godt for ham. Og må du legge ut mer, skal jeg betale deg når jeg kommer tilbake.'

³⁶ Hvem av disse tre synes du nå viste seg som en neste for ham som ble overfalt av røvere?» ³⁷ Han svarte: «Den som viste barmhjertighet mot ham.» Da sa Jesus: «Gå du og gjør som han.»

MIN NESTE

Jeg slipper ikke unna
Du viser meg så tydelig
Min neste
er den neste
jeg møter på min vei

Hvem som helst
skal jeg elske
som meg selv

Så langt fra
min virkelighet

Millimeter
for millimeter
kryper jeg
nærmere Deg
som kan

Åpner porten min
for Deg

Jesus og Nikodemus

Johannes 3.1–8

Det var en mann som het Nikodemus. Han var fariseer og en av jødernes rådsherrer. ² Han kom til Jesus om natten og sa: «Rabbi, vi vet at du er en lærer som er kommet fra Gud. For ingen kan gjøre de tegnene du gjør, uten at Gud er med ham.» ³ Jesus svarte: «Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Den som ikke blir født på ny, kan ikke se Guds rike.» ⁴ «Hvordan kan en som er gammel, bli født?» sa Nikodemus. «Kan noen komme inn i mors liv igjen og bli født for andre gang?» ⁵ Jesus svarte: «Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Den som ikke blir født av vann og Ånd, kan ikke komme inn i Guds rike. ⁶ Det som er født av kjøtt, er kjøtt, men det som er født av Ånden, er ånd. ⁷ Undre deg ikke over at jeg sa til deg: 'Dere må bli født på ny.' ⁸ Vinden blåser dit den vil, du hører den suser, men du vet ikke hvor den kommer fra, og hvor den farer hen. Slik er det med hver den som er født av Ånden.»

FØDT AV ÅNDEN

Jeg og du Nikodemus
Det er ikke mye vi skjønner

Født på ny
Guds rike
Åndens vind

Gåtefullt og underlig

Jeg er glad jeg ikke forstår
Da hadde det store DU
vært lite

La meg
føres av Ånden
Vinden som
blåser meg
dit den vil

Urovekkende
Slippe kontrollen

Spennende!

Jesus og Peter

Johannes 21.15–19

¹⁵ Da de var ferdige med måltidet, sier Jesus til Simon Peter: «Simon, sønn av Johannes, elsker du meg mer enn disse?» Han svarte: «Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær.» Jesus sier til ham: «Fø lammene mine!» ¹⁶ Igjen, for annen gang, sier han: «Simon, sønn av Johannes, elsker du meg?» «Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær», svarte Peter. Jesus sier: «Vær gjeter for sauene mine!» ¹⁷ Så sier han for tredje gang: «Simon, sønn av Johannes, har du meg kjær?» Peter ble bedrøvet over at Jesus for tredje gang spurte om han hadde ham kjær, og han sa: «Herre, du vet alt. Du vet at jeg har deg kjær.» Jesus sier til ham: «Fø sauene mine!» ¹⁸ Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Da du var ung, bandt du beltet om deg og gikk dit du selv ville. Men når du blir gammel, skal du strekke ut hendene dine, og en annen skal binde beltet om deg og føre deg dit du ikke vil.» ¹⁹ Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle ære Gud med. Da han hadde sagt dette, sa han til Peter: «Følg meg!»

UTFORDREREN

Har du meg kjær?
Elsker du meg mer enn de andre?
Er du villig til å tjene de andre?
Er du villig til å lede de andre?
Er du villig til å lide?

Du utfordrer meg Jesus
Jeg har ikke de klare og entydige svar

Jeg elsker deg i hvert fall ikke mer enn de andre
Jeg vet ikke hvor mye jeg har deg kjær
Jeg er mest avhengig av at du har meg kjær
Jeg vet så lite om kjærlighet

Jeg vil gjerne tjene mer, men vet ikke hvordan
Lede andre? Hvem skulle det være?

Nei takk til mer lidelse

DU GIR HÅP

Ordet ble menneske

Johannes 1.1-5

¹ begynnelsen var Ordet.

Ordet var hos Gud,
og Ordet var Gud.

² Han var i begynnelsen hos Gud.

³ Alt er blitt til ved ham,
uten ham er ikke noe blitt til.

Det som ble til

⁴ i ham, var liv,
og livet var menneskenes lys.

⁵ Lyset skinner i mørket,
og mørket har ikke overvunnet det.

GUDSBILDE

Du var hos Gud
Du var Gud
Jeg fornemmer
det jeg ikke kan fatte
Dere er ett

Du - Dere
er lys og liv

Lyset skinner i mørket
I min lille verden
Overalt på vår klode
I universet

Mørket kan ikke vinne
når Lyset finnes

Jeg trenger
Deg

Så inderlig

Elsk deres fiender

Matteus 5.43–45

⁴³ Dere har hørt det er sagt: 'Du skal elske din neste og hate din fiende.' ⁴⁴ Men jeg sier dere: Elsk deres fiender, *velsign dem som forbanner dere, gjør godt mot dem som hater dere,• og be for dem som *mishandler dere og• forfølger dere. ⁴⁵ Slik kan dere være barn av deres Far i himmelen. For han lar sin sol gå opp over onde og gode og lar det regne over rettferdige og urettferdige. ⁴⁶ Om dere elsker dem som elsker dere, er det noe å lønne dere for? Gjør ikke tollerne det samme? ⁴⁷ Og om dere hilser vennlig på deres egne, er det noe storartet? Gjør ikke hedningene det samme? ⁴⁸ Vær da fullkomne, slik deres himmelske Far er fullkommen.

SOM DEG

Du elsker dine fiender
Du velsigner dem som forbanner Deg
Du gjør godt mot dem som hater Deg
Du ber for dem som mishandler og forfølger Deg
Du lar Din sol gå opp over gode og onde
Du lar det regne over urettferdige
Du er fullkommen

Jeg roper ut til verden
Inn til min egen fortid

Ikke kom til meg med den strenge guden!

Jesus viser seg for Maria Magdalena

Johannes 20.11–18

¹¹ Men Maria sto like utenfor graven og gråt. Gråtende bøyde hun seg fram og så inn i graven. ¹² Da fikk hun se to hvitkledde engler sitte der Jesu kropp hadde ligget, en ved hodet og en ved føttene. ¹³ «Hvorfor gråter du, kvinne?» spurte de. Hun svarte: «De har tatt Herren min bort, og jeg vet ikke hvor de har lagt ham.» ¹⁴ I det samme snudde hun seg og så Jesus stå der, men hun skjønte ikke at det var han. ¹⁵ «Hvorfor gråter du, kvinne?» spør Jesus. «Hvem leter du etter?» Hun trodde at det var gartneren, og sa til ham: «Herre, hvis du har tatt ham bort, så si meg hvor du har lagt ham, så skal jeg ta ham med meg.» ¹⁶ «Maria», sa Jesus. Da snudde hun seg og sa til ham på hebraisk: «Rabbuni» – det betyr mester. ¹⁷ Jesus sier til henne: «Rør meg ikke, for jeg har ennå ikke steget opp til Far. Men gå til mine brødre og si til dem at jeg stiger opp til ham som er min Far og Far for dere, min Gud og deres Gud.»

¹⁸ Da gikk Maria Magdalena av sted og sa til disiplene: «Jeg har sett Herren!» Og hun fortalte hva han hadde sagt til henne.

DET FØRSTE VITNE

Hva er det med denne kvinnen?
Som du viser Deg for først
Ikke Peter og Johannes
Som tross alt løp inn i den tomme graven
Etter hun hadde fortalt om den

Hva er det med denne kvinnen?
Som hadde levd et syndefullt liv
Som hadde hatt 7 onde ånder
Som menn hadde misbrukt
Uten tanke for hva hun trengte

Hva er det med denne kvinnen?
Som elsker så høyt
Som vasket Dine føtter med tårer
Tørket dem med håret sitt

Du velger henne
Hun blir Ditt første vitne
Du er ikke som andre
Det skal være sikkert!

Jesus står opp

Lukas 24.1–9

¹ Ved daggry den første dagen i uken kom kvinnene til graven og hadde med seg de velluktende oljene som de hadde laget i stand. ² Da så de at steinen var rullet fra graven. ³ Og de gikk inn, men fant ikke Herren Jesu kropp. ⁴ De visste ikke hva de skulle tro, men med ett sto det to menn hos dem i skinnende klær. ⁵ Kvinnene ble forferdet og bøyde seg med ansiktet mot jorden. Men de to sa til dem: «Hvorfor leter dere etter den levende blant de døde? ⁶ Han er ikke her, han er stått opp. Husk hva han sa til dere mens han ennå var i Galilea: ⁷ 'Menneskesønnen skal overgis i syndige menneskers hender og korsfestes, og den tredje dagen skal han stå opp.'» ⁸ Da husket de hans ord. ⁹ Og de vendte tilbake fra graven og fortalte alt dette til de elleve og til alle de andre. ¹⁰ Det var Maria Magdalena, Johanna og Maria, Jakobs mor, som sammen med de andre kvinnene fortalte dette til apostlene. ¹¹ Men de mente det hele var løst snakk, og trodde dem ikke. ¹² Peter sto likevel opp og løp til graven, og da han bøyde seg inn i den, så han ikke annet enn linklærne. Så gikk han hjem, fylt av undring over det som hadde hendt.

DU SOM OVERRASKER

Stelle en død kropp
trodde de
Sørge
trodde de
Skuffelse og redsel
kjente de
Ingen ventet
en levende blant de døde
Du overrasket
Det umulige
var realistisk

Kom og overrask meg!
Du som er sterkere enn døden
Du som er liv og lys
midt i mørket

Kvinnen som rørte ved Jesu kappe

Markus 5.25–35

²⁵ Det var en kvinne der som hadde hatt blødninger i tolv år. ²⁶ Hun hadde lidd mye hos mange leger. Alt hun eide, hadde hun brukt uten å bli hjulpet; det var heller blitt verre med henne. ²⁷ Hun hadde fått høre om Jesus og kom nå bakfra i folkemengden og rørte ved kappen hans. ²⁸ For hun tenkte: «Om jeg så bare får røre ved klærne hans, blir jeg frisk.» ²⁹ Med en gang stanset blødningen, og hun kjente på kroppen at hun var blitt helbredet for plagen. ³⁰ I det samme merket Jesus at en kraft gikk ut fra ham, og han snudde seg i folkemengden og sa: «Hvem rørte ved klærne mine?» ³¹ Disiplene sa: «Du ser hvordan folk trenger seg inn på deg, og så spør du hvem som rørte ved deg!» ³² Men Jesus så seg omkring for å få øye på den som hadde gjort det. ³³ Kvinnen skalv av redsel, for hun visste hva som var skjedd med henne, og hun kom og kastet seg ned for ham og fortalte ham alt som det var. ³⁴ Da sa han til henne: «Din tro har frelst deg, datter. Gå bort i fred. Du skal være frisk og kvitt plagen din.»

DEN USYNLIGE BLIR SYNLIG

Du er en av de som skjuler deg
Bærer på usynlig smerte
Bærer på usynlig skam
Noe er galt med deg

Nytteløst med alle hjelperne
Ingen kan lindre og gjøre deg hel
Lidelsen vokser
Pengene minker
Nå orker du snart ikke mer

Du blir synlig ved ditt mot
Du våger å gjøre det utenkelige
I det skjulte er din tro stor

Datter!
Du ser ikke et kritisk blikk
Gå i fred!
Du retter ryggen

Kjære medsøster
Så mye likt hos oss
Så mye forskjellig

Jesus i synagogen i Nasaret

Lukas 4.14–21

¹⁴ I Åndens kraft vendte Jesus tilbake til Galilea, og ryktet om ham spredte seg over hele området. ¹⁵ Han underviste i synagogene og fikk lovord av alle.

¹⁶ Han kom også til Nasaret, hvor han var vokst opp, og på sabbaten gikk han inn i synagogen, slik han pleide. Da han reiste seg for å lese, ¹⁷ rakte de ham profeten Jesajas bok. Han åpnet bokrullen og fant stedet der det står skrevet:

¹⁸ *Herrens Ånd er over meg,
for han har salvet meg
til å forkynne et godt budskap for fattige.
Han har sendt meg for å rope ut
at fanger skal få frihet
og blinde få synet igjen,
for å sette undertrykte fri*

¹⁹ *og rope ut et nådens år fra Herren.*

²⁰ Så rullet han bokrullen sammen, rakte den til synagogetjeneren og satte seg. Alle i synagogen stirret spent på ham. ²¹ Han begynte da med å si: «I dag er dette skriftordet blitt oppfylt mens dere hørte på.»

OGSÅ JEG

Din Ånd er også i meg

Du vil jeg skal dele gode nyheter
med de som tørster og hungrer
etter mening
etter frihet
etter ubetinget kjærlighet
Midt i en nådeløs verden

Midt i nådeløse sinn

Jesus blir båret fram i tempelet

Lukas 2.25–35

²⁵ I Jerusalem bodde det en mann som het Simeon. Han var rettskaffen og gudfryktig og ventet på Israels trøst. Den hellige ånd var over ham, ²⁶ og Ånden hadde latt ham få vite at han ikke skulle se døden før han hadde sett Herrens salvede. ²⁷ Nå kom han til tempelet, ledet av Ånden. Og da Jesu foreldre kom med barnet for å gjøre med ham som skikken var etter loven, ²⁸ tok Simeon barnet opp i armene sine. Han lovpriste Gud og sa:

²⁹ «Herre, nå lar du din tjener fare herfra i fred,
slik som du har lovet.

³⁰ For mine øyne har sett din frelse,

³¹ som du har gjort i stand like for ansiktet på alle folk,

³² et lys til åpenbaring for hedningene
og ditt folk Israel til ære.»

³³ Hans far og mor undret seg over det som ble sagt om ham. ³⁴ Og Simeon velsignet dem og sa til hans mor Maria: «Se, han er satt til fall og oppreisning for mange i Israel, og til et tegn som blir motsagt ³⁵ – ja, også gjennom din egen sjel skal det gå et sverd. Slik skal de tankene mange bærer i hjertet, komme for dagen.»

SIMEON - SEEREN

Du ventet på trøsteren
Du ventet på frigjørereren
På redningsmannen

Nå er Han født!
Ventetiden er over
Du er klar for døden

Du trenger ikke å følge med
på hva som skal skje
Du vet det
allerede

I møtet med Jesusbarnet
og mannen han ble
kommer mine tanker for dagen
Hva jeg bærer i hjertet
av godt og ondt

Tenk at du visste det
allerede d

Den syke ved Betesda

Johannes 5.1–9

Etter dette kom en av jødernes høytider, og Jesus dro opp til Jerusalem. ² Ved Saueporten i Jerusalem ligger en dam som på hebraisk heter Betesda. Den er omgitt av fem bueganger. ³ Der lå det en mengde mennesker som var syke, blinde, lamme og uføre. *De ventet på at vannet skulle komme i bevegelse, ⁴ for en engel fra Herren steg fra tid til annen ned i dammen og rørte opp vannet. Den første som steg ned i dammen etter at vannet var blitt rørt opp, ble frisk, uansett hvilken sykdom han hadde. •

⁵ Det var en mann der som hadde vært syk i trettiåtte år. ⁶ Jesus så ham ligge der og visste at han hadde vært syk lenge, og sa til ham: «Vil du bli frisk?» ⁷ Den syke svarte: «Herre, jeg har ingen som kan få meg ned i dammen når vannet blir rørt opp. Og når jeg kommer fram, går alltid en annen uti før meg.» ⁸ Da sier Jesus til ham: «Stå opp, ta båren din og gå!» ⁹ Straks ble mannen frisk, og han tok båren sin og gikk.

VI SYKE

I dag er vi i slekt
du og jeg
mannen ved Betesda

38 år hadde du vært syk
38 år har jeg

Fortvilelsen din
Fortvilelsen min

Avhengigheten av andre
Å ikke kunne gjøre det vi ønsker
Å være bundet

Vi vet en del om dette landskapet

Tenk om jeg
er den ene som blir frisk

Svaret kom uventet til deg
Jeg venter fortsatt
Med håp

Matteus 28.20 b

Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.»

FOR ALLTID

Alle dager
Den treffer!
Skal Du være med absolutt alle dager?

De lyse og de mørke
Ingen unntak

Til verdens ende
Helt ubegripelig
Ikke bare til døden skiller oss ad

Når verdens ende kommer
en ny himmel og en ny jord
Overgår alt jeg kan forestille meg

Ja!
Kom i dag
Kom alltid
I all evighet
Ja!

VI HØRER SAMMEN

Ordet ble menneske

Johannes 1.14–18

¹⁴ Og Ordet ble menneske
og tok bolig iblant oss,
og vi så hans herlighet,
en herlighet som den enbårne Sønn
har fra sin Far,
full av nåde og sannhet.

¹⁵ Johannes vitner om ham og roper ut: «Det var om ham jeg sa: Han som kommer etter meg, er kommet før meg, for han var til før meg.»

¹⁶ Av hans fylde har vi alle fått,
nåde over nåde.

¹⁷ For loven ble gitt ved Moses,
nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus.

¹⁸ Ingen har noen gang sett Gud,
men den enbårne, som er Gud,
og som er i Fars favn,
han har vist oss hvem han er.

GUD - OG GUD I OSS

Ingen har sett Gud
Du har vist oss hvordan Han er

Nåde og sannhet
Hva mer er det å si?
Nåde og sannhet

Du har vist oss hvem vi er
Din fylde i oss alle
Det er vanskelig
å ta inn

Nåde og sannhet
i meg – og deg
Vi menneskebarn

La oss ikke glemme hvem vi er
Skapt i Hans bilde
Nåde!

Disiplene får se Jesu herlighet

Matteus 17.1–8

Seks dager senere tok Jesus med seg Peter, Jakob og hans bror Johannes og førte dem opp på et høyt fjell, hvor de var alene. ² Da ble han forvandlet for øynene på dem. Ansiktet hans skinte som solen, og klærne ble hvite som lyset. ³ Og se, Moses og Elia viste seg for dem og snakket med ham. ⁴ Da tok Peter til orde og sa til Jesus: «Herre, det er godt at vi er her. Om du vil, skal jeg bygge tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elia.» ⁵ Mens han ennå talte, kom en lysende sky og skygget over dem, og en røst lød fra skyen: «Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede. Hør ham!» ⁶ Da disiplene hørte det, kastet de seg ned med ansiktet mot jorden, grepet av stor frykt. ⁷ Men Jesus gikk bort og rørte ved dem og sa: «Reis dere, og vær ikke redde!» ⁸ Og da de løftet blikket, så de ingen andre enn ham, bare Jesus.

BEKREFTELSE

La meg få kjenne at du finnes, ropte jeg
Jeg trodde du hadde forlatt meg
La meg oppleve glimt av lys!
En flik av håp

Jeg trenger ikke å bli blendet av et overjordisk lys
Jeg trenger ikke kaste meg til jorden i ærefrykt
Jeg trenger ikke høre Guds røst i skyen

En liten berøring
er nok

Vissheten
Jeg er en elsket
datter

Jesus blir døpt

Matteus 3.13–17

¹³ Da kom Jesus fra Galilea til Johannes ved Jordan for å bli døpt av ham. ¹⁴ Men Johannes ville hindre ham og sa: «Jeg trenger å bli døpt av deg, og så kommer du til meg?» ¹⁵ Jesus svarte: «La det nå skje! Dette må vi gjøre for å oppfylle all rettferdighet.» Da lot Johannes det skje. ¹⁶ Da Jesus var blitt døpt, steg han straks opp av vannet. Og se, himmelen åpnet seg, og han så Guds Ånd komme ned over seg som en due. ¹⁷ Og det lød en røst fra himmelen: «Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede.»

USYNLIG OG SANSELIG

Faderen og Ånden var selv tilstede
Ånden viste seg gjennom duen
Faderen erklærte høylytt sin kjærlighet:
Dette er min Sønn, den elskede
I Ham har jeg min glede!
Den usynlige
var sanselig

Jeg har spurt den usynlige:
Har jeg gledet Deg i dag?

En gang var Du helt tydelig:
Du gleder meg!

Du sa det
Helt konkret
Hva det er som gleder Deg

Ånden strøk min panne
Usynlig og sanselig

Da visste jeg: Det er her jeg skal være

Jesus ber for alle sine

Johannes 17. 20–26

²⁰ Jeg ber ikke bare for dem, men også for dem som gjennom deres ord kommer til tro på meg. ²¹ Må de alle være ett, slik du, Far, er i meg og jeg i deg. Slik skal også de være i oss, for at verden skal tro at du har sendt meg. ²² Den herligheten du har gitt meg, har jeg gitt dem, for at de skal være ett, slik vi er ett: ²³ jeg i dem og du i meg, så de helt og fullt kan være ett. Da skal verden skjønne at du har sendt meg, og at du elsker dem slik du har elsket meg. ²⁴ Far, du har gitt meg dem, og jeg vil at de skal være der jeg er, så de får se min herlighet, den du har gitt meg fordi du elsket meg før verdens grunnvoll ble lagt. ²⁵ Rettferdige Far, verden kjenner deg ikke. Men jeg kjenner deg, og disse vet nå at du har sendt meg. ²⁶ Jeg har gjort ditt navn kjent for dem og skal fortsatt gjøre det, for at den kjærlighet du har hatt til meg, kan være i dem og jeg selv kan være i dem.»

DET VAKRESTE

Du, Far i Meg
Jeg i Deg
Vi er ett
Faderen og Sønnen

Dere i meg
Jeg i dere
Vi er ett

Helt uforståelig
Helt reelt
Kjærlighet uten grenser
Du er
kjenner jeg

La meg også bli ett med
det menneskelige fellesskapet
i Gud
Det jeg av og til får smaken på

Et fellesskap for alle
Raust mangfold

Det hadde vært noe!

Saligprisningene

Matteus 5.1–12

Da Jesus så folkemengden, gikk han opp i fjellet. Der satte han seg, og disiplene samlet seg om ham. ² Han tok til orde og lærte dem:

³ «Salige er de som er fattige i ånden,
for himmelriket er deres.

⁴ Salige er de som sørger,
for de skal trøstes.

⁵ Salige er de ydmyke,
for de skal arve jorden.

⁶ Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdigheten,
for de skal mettes.

⁷ Salige er de barmhjertige,
for de skal få barmhjertighet.

⁸ Salige er de rene av hjertet,
for de skal se Gud.

⁹ Salige er de som skaper fred,
for de skal kalles Guds barn.

¹⁰ Salige er de som blir forfulgt for rettferdighets skyld,
for himmelriket er deres.

¹¹ Ja, salige er dere når de for min skyld håner og forfølger dere, lyver og snakker ondt om dere på alle vis. ¹² Gled og fryd dere, for stor er lønnen dere har i himmelen. Slik forfulgte de også profetene før dere.

TRANSFORMASJON

Du er barmhjertig
Tar meg inntil Ditt bryst
Jeg fornemmer Din varme pust

Du er ren og hellig
Nær Deg ser jeg mine flekker

Du trøster og utfordrer
hver dag
Alltid denne dobbeltheten

Jeg jobber med meg selv

Uten Deg blir det ingen
gjennomgripende forandring

AVSLUTNING: ULIKE OG NYE LANDSKAP

Møter med bibeltekstene ble møter med meg selv og Gud.
Slik jeg var akkurat våren 2020, akkurat den dagen jeg leste teksten.
Slik jeg er med min livshistorie og troshistorie.
Med mine svakheter og styrker.

Jeg ble invitert til å være nesten brutalt ærlig med meg selv og Gud.
Det var krevende og givende.
Gjennom å bli mer kjent med meg, kan du kanskje bli mer kjent med deg selv.
Å se likhetstrekk og når vi er i helt ulke landskap.

Mitt håp er at jeg kan inspirere andre til å utforske seg selv og sitt eget gudsforhold,
at vi skal våge å være den vi er i møte med oss selv, andre mennesker og Gud.
Mange ganger har jeg blitt overrasket, berørt og beriket gjennom å høre andre
menneskers helt forskjellige opplevelser i møte med en bibeltekst. Dette gjøres
ofte på et retreat-sted.

Vi har helt forskjellige livserfaringer og dette er de brillene vi ser virkeligheten
og tekstene gjennom. Møtet med oss selv og Gud akkurat her og nå, kan skape
nye bilder og assosiasjoner. Da handler tro om relasjon i utvikling.

TAKK til mine venner; Kirsten, Ingebjørg og Siri som har vært mine
medvandrere i livet og i denne skriveprosessen.
Siri som introduserte meg for retreat og det å leve seg inn i bibeltekster.
Ingebjørg som kanskje vet aller mest om meg og min livshistorie.
Kirsten som vokste opp på Prestegården, og som så uventet kom inn i livet mitt
med stor inspirasjon. Hun har blant annet hold flere skrivekurs på Prestegården.

Kjære Gud!
Må du holde på med meg
Resten av livet!
Amen

Møte med bibeltekster kan overraske og gi nye forestillinger om oss selv og Gud. Inger Marie Aase er leder på Prestegården retreatsted på Sørlandet. Hun har lang erfaring med å meditere over ulike tekster.

Våren 2020 ble hun ført inn i en ny prosess der det kom uventede og spontane responser på bibeltekster, allerede før hun hadde prøvd å leve seg inn i dem.

Det var som om hun ble invitert til å være brutalt ærlig med meg selv og Gud.

Det ble krevende og livgivende prosesser.

Hun skriver «Mitt håp er at jeg kan inspirere andre til å utforske seg selv og sitt eget gudsforhold, at vi skal våge å være sanne i møte med oss selv, andre mennesker og Gud. Vi har helt forskjellige livserfaringer og dette er de brillene vi ser virkeligheten og tekstene gjennom. Møtet med oss selv og Gud akkurat her og nå, kan skape nye bilder og assosiasjoner. Da handler tro om relasjon i utvikling.»

Inger Marie Aase har tidligere skrevet boka: «Smerten – den ubudne gjest», etter å ha mistet sin sønn i krybbedød. Hun har også vært redaktør for: «Å komme til seg selv – i stillhet, skjønnhet og livgivende mangfold». En bok som gjenspeiler Prestegårdens ståsted.

Hun og mannen kjøpte prestegården på Vigmostad i 2005, og stedet har siden 2007 fungert som et retreatsted. Et sted hvor mange mennesker lytter til sitt innerste og lar Gud få slippe til.

Inger Marie har blant annet på grunn av sykdom erfart sin avhengighet av Gud og andre mennesker.